

anledningen var den, som ogsaa er udtalt, at der var Haab om ved en Forhandling mellem Forslagsstillerne og Udvalget at komme til en Overenskomst. Der blev da indledet saadanne Forhandlinger, der førte til et Resultat, hvoraf Udslaget foreligger i de nu af Udvalget stillede Vædringsforslag, et Resultat, der synes at være tilfredsstillende til begge Sider. Vi havde derfor ingen Anledning til at fastholde vore Forslag. — Jeg skal kun tilføje paa Forslagsstillerne Begne, at jeg lige over for det ærede Udvalg skal udtale vor Paastønnelse af den Smødekommens, det har vist. Jeg skal endvidere lige over for den højtærede Justitsminister udtale vor Paastønnelse dels af, at han her i Dag har erklæret sig villig til at modtage Lovforslaget i den saaledes ændrede Form, og ganske særligt for hans velvillige og uvurderlige Assistance ved Forhandlingernes Gang, uden hvilken de næppe havde ført til et Resultat, der var blevet saa tilfredsstillende, som det nu synes at være. — Jeg skal endelig anmode ærede Medlemmer af Tinget om at give Forslaget i den saaledes ændrede Form deres Stemmer, idet jeg saa gaar ud fra, at det nu ikke retteligt kan siges at være hverken Mejerierne eller Landbruget i det hele paa nogen Maade til Gene, i hvert Fald ikke i nogen nævneværdig Grad. Jeg anbefaler altsaa Forslaget til Tingets Velvilje.

Stilling: Da jeg var den, der ved Sagens 1ste Behandling tillod mig at rette en Henstilling til det eventuelle Udvalg om at tage under Overvejelse, hvorledes Forholdet kunde ordnes med disse Dampkedler, der bruges til Opvarmning af Jærnbanevognene — idet jeg havde været Vidne til, at der var forekommet et Ulykkestilfælde, forarsaget ved, at der blev anvendt Folk, som ikke vare kendte med Pasningen af disse Kedler, nemlig ligefrem Togpersonalet, som var kommen til Skade derved — skal jeg ikke nægte, at jeg blev skuffet ved, at der ikke i Forslaget blev indsat en Bestemmelse, der kunde forhindre det fremtidigt, idet disse Kedler ere af saa ringe Dimensioner, at de, saa vidt jeg troede, ikke vilde kunne falde ind under Loven. Efter nu at have hørt den højtærede Justitsminister besvare den ærede Ordførers Spørgsmaal herom, tror jeg, at man derefter kan være forvisset om, at Togpersonalet ikke vil kunne benyttes til Kedlernes Pasning, og at der absolut maa træffes i hvert Fald saadanne Foranstaltninger, som Loven her foreskriver, hvorved man dog kan sige, at der allerede vil vindes saa meget, at den Slags Ulykkestilfælde,

man har været Vidne til paa dette Omraade, ikke kunne befrygtes. — Jeg tror i øvrigt, at da Vædringsforslagene have vundet hele Udvalgets Sympati, kan man sige, at Lovforslaget i dets Helhed er forbedret saa meget, at den Frygt, der fra forskellige Sider næredes for, at det skulde være generende navnlig for Landbruget og den mindre Industri, nu maa være fjernet. Jeg kan ikke se andet, end at det er et Fremskridt i sin Helhed og kan med Glæde tiltræde de stillede Vædringsforslag.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Samtlige de af Udvalget stillede Vædringsforslag (se ovenfor) ansaas vedtagne uden formelig Afstemning.

Derefter fattes Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Sagen gaar nu til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Vedelag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjeneder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gif derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Spøneringen m. m. af 25de Marts 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)